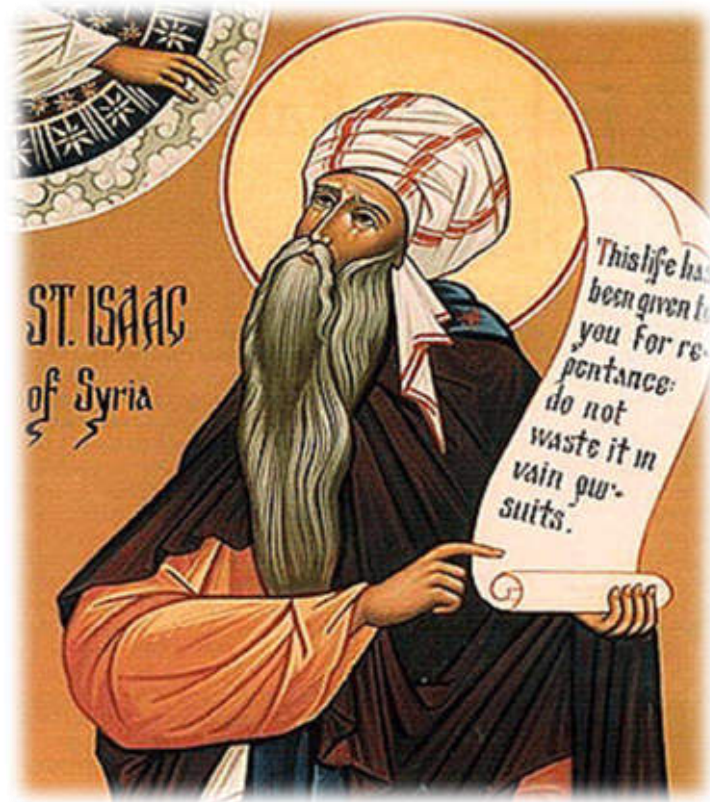

Περί Αρετής και περί πίστεως και γνώσεως.
του Αγίου Ισαάκ του Σύρου.

- **Ο Θεός αγαπά τόσο πολύ τους ταπεινούς, όπως τα Σεραφείμ!**
- **Ω αγάπη! Μακάριος είναι εκείνος, που βρήκε εσένα, το λιμάνι κάθε χαράς!**
- **Μη κάνεις φίλους αυτούς που αγαπούν τους γέλωτες και αυτούς που θεατρίζουν τους άλλους.**
- **Σ' αυτόν, που κατηγορεί τους άλλους, σκυθρώπαζε!**
- **Στον υπερήφανο και φθονερό μη μιλάς καθόλου ή μίλα με πολλή προσοχή!**

- **Στ' αλήθεια μεγάλη αρετή είναι να λυπάσαι για τους κακούς και να ευεργετείς τους αμαρτωλούς περισσότερο και από τους δικαίους!**
- **Δίνε με χαρωπό πρόσωπο την ελεημοσύνη σου και παρηγόρει πάντοτε τους θλιβομένους!**
- **Τη μέρα που θα λυπηθείς για κάποιον άρρωστο, να βλέπεις τον εαυτό σου σαν μάρτυρα για το Χριστό!**
- **Σ' όλα σου τα έργα, έχε αγαθή συνείδηση!. Η δικαιολογία δεν είναι για τους Χριστιανούς!**

- Κατηγόρησα κάποιον, είμαι νεκρός κι εγώ και τα έργα μου εκείνη τη μέρα!. Κάνε συντροφιά με λεπρούς, παρά με υπερήφανους!
- **Πένθησε μετά των αμαρτανόντων και χαίρε μετά των μετανουόντων!... Γίνε φίλος όλων και άπεχε απ' όλους!**
- Σκέπασε τον αμαρτάνοντα και βλέπε όλους σαν αγίους!
- **Αν δεν είσαι άγιος κατά την καρδιά, γίνε καθαρός κατά το σώμα, δηλαδή, μη κάνεις σαρκικές αμαρτίες.**
- Αν δεν είσαι πράος, ειρήνευε τουλάχιστον με τον εαυτό σου.
- **Ναός της Θείας Χάριτος είναι όποιος ενθυμείται πάντοτε το Θεό!**
- Το να θέλεις το καλό, είναι δικό σου. Το να πράξεις όμως το καλό είναι του Θεού.
- **Η ανάπαυση του σώματος βλάπτει μόνον τους νέους. Η μη προσοχή των αισθήσεων και τους γέροντες!**
- Να μη λυπούμεθα όταν σφάλουμε σε κάτι, αλλ' όταν επιμένουμε στο σφάλμα μας!
- **Μη μισείς τον αμαρτωλό, αλλά την αμαρτία. Αφού νομίζεις τον εαυτό σου δίκαιο, που είναι η αγάπη σου προς τον αμαρτωλό;**
- Νεκρός είναι όποιος δεν αγαπά τους τιμώντας, ουδέ καταφρονεί τους ατιμάζοντας αυτόν. Όταν έχω την ευχή δεν θυμώνω, δεν είμαι γαστρίμαργος!

- **Αγάπησε, άνθρωπε, το Θεό όχι για τα μέλλοντα αγαθά, που υπόσχεται να σου δώσει στην άλλη ζωή, αλλά για όσα σου δίνει σ' αυτή τη ζωή. Διότι η Θεία Χάρη με την οποία μας αναγεννά, «νεκρωθέντας εκ της αμαρτίας», είναι κατά πολύ ανώτερη εκείνης της Χάριτος με την οποία μας έφερε «εκ του μη όντος εις το είναι» σωματικά.**
- Ο ζήλος είναι ο σκύλος που φυλάσσει το νόμο του Θεού, που είναι η αρετή. Ο ζηλωτής, ως καιόμενος φούρνος θερμαίνεται, σαν τα Χερουβεΐμ και προσέχει κάθε στιγμή τις πανουργίες και τις εφόδους των πονηρών πνευμάτων.
- **Εξασθενεί ο ζήλος, όταν ο άνθρωπος απιστεί στη Θεία Πρόνοια και λησμονεί το Θεό.**
- Ο αγωνιστής, όταν βγει στον κόσμο, αγαπά τους επαίνους και πέφτει στην κενοδοξία και ναυαγεί εν καιρώ γαλήνης.
- **Η ψυχρότης του ζήλου της αρετής έρχεται:**
α) Όταν ελαττωθεί ή επιθυμία τής αρετής, και

β) Όταν θαρρεύσουμε στον εαυτό μας και δεν φοβούμεθα τους δαίμονες.

- Η πίστη είναι έννοια νηπιώδης, σε καρδιά απλή. Η γνώση εξετάζει και συζητεί κάτι, αν είναι αληθινό. Η γνώση φυλάσσει τους φυσικούς νόμους. Τη γνώση ακολουθεί ο φόβος, τη δε πίστη η ελπίδα. Η γνώση που κατέχει ο άνθρωπος είναι φτωχή και ελλειπής. Τούς θησαυρούς όμως της πίστεως δεν χωρούν ο Ουρανός και η Γη!
- **Ο βασιζόμενος στη γνώση, δεν περιπατεί επί υδάτων ή επί του πυρός. Με τη δύναμη όμως της πίστεως, πολλοί και σε ύδατα και επί του πυρός περπάτησαν και έμειναν αβλαβείς!**
- Η πίστη έχει ακένωτους θησαυρούς και γεμίζει ηδονή την καρδιά του πιστού. Η γνώση χρειάζεται μόνο σαν σκαλοπάτι, για να φθάσει κανείς στην πίστη.
- **Όποιος αξιωθεί να γευθεί τη γλυκύτητα της πίστεως και στραφεί προς την ανθρώπινη γνώση, ομοιάζει με άνθρωπο, που ανταλλάσσει πολύτιμο μαργαρίτη με χάλκινο οβολό!**

**Αγιορείτου Μοναχού.
ποφθέγματα του θεοπνεύστου Αγίου Ισαάκ του Σύρου
Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη".**

Πηγή : <https://impantokratoros.gr>